Voorzittersbeslissing Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening nr. 2022-0055

(mr. drs. W.J.J. Los, voorzitter en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Beroepschrift ontvangen op	9 juni 2022
Ingediend door	de consument, vertegenwoordigd door J. Terpstra
Tegen	AEGON BANK N.V., gevestigd te Den Haag, hierna te noemen de bank
Datum beslissing	16 november 2022
Uitkomst	beroep niet behandelbaar

Samenvatting

Behandelbaarheid beroep. Een bindende uitspraak van de Geschillencommissie is een bindend advies in de zin van art. 7:900 lid 2 BW. Tegen de uitspraak van de Geschillencommissie staat geen beroep open, omdat geen sprake is van een bindend advies. De Geschillencommissie heeft de klacht niet-behandelbaar verklaard. De consument is betrokken geweest bij een collectieve actie die heeft geleid tot een uitspraak van een rechter. Geen uitzonderlijke of principiële omstandigheden die rechtvaardigen dat de klacht in beroep wordt behandeld.

1. Procesverloop

1.1 De Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: de Geschillencommissie) heeft in deze zaak op 2 mei 2022 een uitspraak gegeven (dossier [nummer], gepubliceerd onder nummer 2022-0357).

1.2 Bij e-mail van 9 juni 2022 heeft de consument meegedeeld beroep te willen instellen tegen de uitspraak van de Geschillencommissie.

1.3 Het verdere verloop van de procedure blijkt uit:
- de op 20 augustus 2022 ontvangen brief van de consument met de gronden van het beroep
- de e-mail van 25 oktober 2022 van de bank
- de op 4 november 2022 ontvangen brief van de consument

2. Het geschil

2.1 De consument heeft een klacht ingediend over een effectenleaseovereenkomst met de naam ‘Sprintplan’. De consument vordert schadevergoeding.

2.2 In haar uitspraak heeft de Geschillencommissie de klacht van de consument niet-behandelbaar verklaard. De Geschillencommissie is tot haar oordeel gekomen, omdat de consument aangesloten is geweest bij organisaties die procedures hebben gevoerd tegen de bank over de effectenleaseovereenkomst. Deze procedures hebben geleid tot rechterlijke beslissingen.

3. Het reglement dat van toepassing is

In deze zaak is het reglement van de Commissie van Beroep van toepassing dat geldt vanaf 1 april 2022. Op de procedure bij de Geschillencommissie was het reglement van die commissie van toepassing dat gold in de periode van 1 april 2017 tot 1 april 2022.

4. De behandelbaarheid van een beroep

4.1 De Commissie van Beroep mag een beroep alleen behandelen als haar reglement dit toelaat. Regel 7 van het reglement bepaalt in welke gevallen de Commissie van Beroep een beroep behandelt.

4.2 Regel 7.1, aanhef en onder a en b, houdt kort gezegd in dat een beroep wordt behandeld wanneer de uitspraak van de Geschillencommissie bindend is en het financieel belang van de klacht waarover de Geschillencommissie had te beslissen, ten minste € 25.000,- is of, indien de vordering van onbepaalde waarde is, er duidelijke aanwijzingen zijn dat de vordering ten minste een waarde heeft van € 25.000,-. Daarnaast kunnen zowel de Geschillencommissie (regel 7.2) of de voorzitter van de Commissie van Beroep (regel 7.3) toestemming geven om beroep in te stellen.

4.3 Een uitspraak van de Geschillencommissie is bindend als sprake is van bindend advies in de zin van art. 38.3 van het toepasselijke reglement van de Geschillencommissie. Een bindend advies is een beslissing in de zin van art. 7:900 lid 2 BW, waarbij wordt vastgesteld wat in geval van een geschil rechtens tussen partijen geldt.

4.4 De inhoud van de uitspraak van de Geschillencommissie bepaalt of sprake is van een bindend advies. Het is dus, anders dan de consument meent, in dit opzicht niet van betekenis of partijen vooraf hebben verklaard te kiezen voor bindend advies en evenmin of de Geschillencommissie de uitspraak (in de woorden van de consument) heeft 'gelabeld' als een bindend advies. Het gaat erom of in de uitspraak een beslissing wordt gegeven in de zin van art. 7:900 BW en dus of bij de uitspraak is vastgesteld wat rechtens geldt in het geschil tussen partijen.

4.5 Uit het voorgaande volgt dat de Commissie van Beroep volgens het thans geldende reglement bindende adviezen van de Geschillencommissie toetst, indien aan de financiële voorwaarden van regel 7.1 is voldaan.

4.6 De omstandigheid dat de Commissie van Beroep in het verleden in bepaalde gevallen heeft aangenomen dat beroep openstond tegen een uitspraak van de Geschillen-commissie waarbij is beslist dat de klacht niet kon worden behandeld, leidt niet tot een ander oordeel. De Commissie van Beroep heeft deze uitspraken gedaan op basis van de destijds geldende reglementen. Dit geldt ook voor de uitspraak van de Commissie van Beroep van 17 juni 2021 (2021-0032), waarnaar de consument verwijst. Het oordeel van de Commissie van Beroep in die uitspraak is gegrond op de tekst van art. 2.1 van het tot 1 april 2022 geldende reglement van deze commissie.

5. Beoordeling of het beroep behandelbaar is

Geen bindende uitspraak

5.1 In deze zaak heeft de Geschillencommissie uitgesproken dat zij de klacht van de consument niet mag behandelen. De Geschillencommissie heeft dus geen advies over het geschil gegeven, en ook geen bindend advies waarbij tussen partijen is vastgesteld wat rechtens geldt in hun geschil. De Geschillencommissie heeft integendeel uitdrukkelijk verklaard dat zij geen advies mag geven. Dit betekent dat er geen bindende uitspraak van de Geschillencommissie is. Volgens regel 7.1 van het reglement staat dan geen beroep tegen de uitspraak open.

5.2 Uit het voorgaande volgt dat de Commissie van Beroep het beroep van de consument niet mag behandelen op grond van regel 7.1, aanhef en onder a en b, van het reglement. Al hetgeen de consument aanvoert tegen het oordeel van de Geschillen-commissie in deze zaak en over oordelen in volgens hem vergelijkbare zaken, maakt dit niet anders. Feit blijft dat de Geschillencommissie tussen partijen geen bindend advies heeft gegeven. Dit houdt tevens in dat de consument zijn aanspraken kan voorleggen aan de civiele rechter.

Geen toestemming

5.3 De consument heeft alleen bepleit dat beroep openstaat tegen de uitspraak van de Geschillencommissie. Hij heeft niet uitdrukkelijk verzocht om toestemming voor het instellen van beroep. Voor zover in de brieven van de consument toch een dergelijk verzoek zou moeten worden gelezen, merkt de voorzitter het volgende op.

5.4 Volgens regel 7.3, aanhef en onder b, van het reglement kan de voorzitter toestemming geven om beroep in te stellen, indien er naar het oordeel van de voorzitter een gegronde reden is om te vermoeden dat de uitspraak van de Geschillencommissie inhoudelijk of door de manier waarop de uitspraak tot stand is gekomen, gebreken vertoont, waardoor de uitspraak vernietigbaar is op grond van art. 7:904 BW.

5.5 Art. 7:904 BW heeft betrekking op een beslissing in de zin van art. 7:900 lid 2 BW, waarbij wordt vastgesteld wat tussen partijen rechtens geldt, om onzekerheid of geschil daarover te beëindigen of voorkomen. Van een dergelijke beslissing is geen sprake. De Geschillencommissie heeft niet vastgesteld wat in het geschil tussen partijen rechtens geldt, maar juist verklaard daarover geen beslissing te kunnen geven.

5.6 Volgens regel 7.3, aanhef en onder c, van het reglement kan toestemming voor het instellen van beroep worden gegeven, indien naar het oordeel van de voorzitter sprake is van uitzonderlijke of principiële omstandigheden die rechtvaardigen dat een klacht in beroep wordt behandeld.

5.7 De voorzitter stelt voorop dat uit hetgeen de consument aanvoert, niet blijkt dat de Geschillencommissie ten onrechte heeft aangenomen dat de consument was aangesloten bij een of meer organisaties die een of meer (collectieve) procedures

hebben gevoerd tegen de bank over de effectenleaseovereenkomst van de consument en dat deze procedures hebben geleid tot een beslissing van een rechter. Het is in dit opzicht niet relevant of ook de Hoge Raad een beslissing in een of meer van deze procedures heeft gegeven.

5.8 Hetgeen de consument aanvoert, komt erop neer dat naar zijn mening de Geschillencommissie de klacht had moeten behandelen, omdat hij in zijn klacht een of meer andere argumenten naar heeft gebracht dan is gebeurd in de collectieve actie bij de rechter, waarbij hij was betrokken. Niet valt in te zien dat dit een uitzonderlijke of principiële omstandigheid is die rechtvaardigt dat de klacht in beroep wordt behandeld. Daar komt nog bij dat ook in beroep zou moeten worden getoetst of de klacht volgens het reglement van de Geschillencommissie behandelbaar is. Het enkele feit dat de consument andere argumenten aan zijn klacht ten grondslag legt dan volgens hem is gedaan in de procedure die heeft geleid tot een beslissing van een rechter over zijn klacht, maakt de klacht niet behandelbaar. Volgens art. 2.1, aanhef en onder b, van het toepasselijke reglement van de Geschillencommissie is immers doorslaggevend dat een rechter een beslissing over zijn klacht heeft gegeven, en niet welke argumenten in die procedure zijn aangevoerd. Het kan dus niet worden aangenomen dat in beroep alsnog een uitspraak zou worden gegeven over de argumenten die de consument aanvoert.

5.9 De omstandigheid dat de consument in de collectieve actie bij de burgerlijke rechter, waarbij de consument was aangesloten, niet individueel als eiser is opgetreden, laat onverlet dat de klacht van de consument door middel van deze collectieve actie heeft geleid tot een beslissing van een rechter. De strekking van de genoemde bepaling van het reglement van de Geschillencommissie is dat niet nogmaals een oordeel wordt gegeven over dezelfde klacht van een consument. Voor zover sprake is van andere klachten – en niet van andere of 'individuele' gronden voor dezelfde klacht – staat het de consument vrij om deze andere klachten aan de Geschillencommissie voor te leggen. Indien de Geschillencommissie dit niet heeft onderkend, zou sprake kunnen zijn van een principiële omstandigheid die rechtvaardigt dat de klacht in beroep wordt behandeld. Dat het in dit geval gaat om andere klachten dan de klacht waarover in de collectieve actie is beslist, is echter niet aannemelijk gemaakt.

5.10 Ook voor het overige is niets aangevoerd om te oordelen dat er sprake is van uitzonderlijke of principiële omstandigheden die rechtvaardigen dat de klacht van de consument in beroep wordt behandeld.

5.11 Gelet op het voorgaande is er geen of onvoldoende reden om toestemming te verlenen voor het instellen van beroep met toepassing van regel 7.3, aanhef en onder b en c, van het reglement.

Conclusie

5.12 De conclusie is dat het beroep niet kan worden behandeld. De voorzitter zal regel 8.1, aanhef en onder d, van het reglement toepassen en beslissen dat het beroep niet in behandeling wordt genomen.

Financiële bijdrage

5.13 De financiële bijdrage die de consument voor het instellen van beroep is verschuldigd, bedraagt € 500,- (regel 10.2). De consument krijgt van deze bijdrage € 375,- terug, omdat de voorzitter oordeelt dat het beroep niet in behandeling kan worden genomen (regel 10.6). Uit de administratie blijkt dat de consument de bijdrage nog niet heeft betaald. De consument is dus nog € 125,- verschuldigd voor het instellen van het beroep.

6. Beslissing

6.1 Het beroep wordt niet in behandeling genomen.

6.2 De consument is nog € 125,- verschuldigd als de financiële bijdrage voor het instellen van beroep.